

Memento-Mori

Gedenk te sterven

30 April

1943.

Goederoyen.

In den nacht van 27 op 28 April '43 werden wij uit onze slaap opgeschrikt door een oorvedoovend geraas. Na ons naar buiten begeben te hebben bleek er een brandend vliegtuig rich in de lucht te bevinden, dat vanuit oostelijke richting ons dorp naderde. Nadat deze machtige machine het bebouwde gedeelte van ons dorp gepasseerd was, volgde een hevige explosie in de lucht en zagen wij het brandende vliegtuig naar beneden storten. Onmiddellijk rukte Burgemeester, Leuchtbeschermingdienst en Politie-autoriteiten uit ter assistentie.

Maar toen men op de plaats kwam van het neergestort vliegtuig was het vanwege het groote vuur onmogelijk te benaderen. Toen men echter na eenige tijd het vuur meester was, vond men slechts de lichamen van vijf inzittende, welke gedeeltelijk verkoold waren. Ook beruwerde weldra de Duitseke autoriteiten, die het toestel vanaf Leuchtpost - Gorichem hadden zien neervallen. Het begraven der Slachtoffers werd door de D. Weermacht overgedragen in handen onzer Burgemeester. Gaestgenoemde zorgde voor overbenging der kisten/ elck in een aparte kist/ naar de Algemene begraafplaats, waarvan zij op 30 April 1943 werden teraarde besteld, waarvan het overlag als volgt luidt: Ten ongeveer 2 uur arriveerde Pos, Burgemeester onzer gemeente, Wethouder onzer gemeente, Dr. v. d. Haas en kerke Raad der Nederlandse

Blevormde gemeente met nog verschillende instantie's
 uit omliggende dorpen. Ook die diepe verbodige stilte
 werden de kisten, gedekt met het ruwe rouwkleed, een
 voor een in de groeve neergelaten, waarna Is. v. der Haan
 het woord nam en uit Gods woord las Psalm 90 waarin
 Mozes de man Gods de broosheid van de mensch beschrijft
 en hierna sprak hij een vermanend woord tot een ieder
 van ons dat Gods woord bewaard word. Keer weder
 zij menschenkind, tot verbijzeling hetwelk in deze vijf mannen
 wel dubbel bewaard is geworden, daar kunne lichamen
 totaal verbijzeld waren, vijf mannen in de kracht van
 hun leven plotseling geroepen voor de rechterstoel Gods
 en dat door zulk een ingeval, ver van huis en van familie
 aan welke hij ook, al waren ze ver van hier zijn deelneming
 betuigde, hetwelk hij temeer betoonde doot ze op te dragen
 aan de groon der genade. Ja daar gaat een stem vanuit dit
 graf: Bereid uw huis, want gij zult sterven en wel daar
 we nog in het heden der genade zijn, want niet een iegelijk
 word 70 of 80 jaeren. Spreker besloot deze plichtigheid met
 gebed. Als laatste spreker nam Burgemeester Pas het
 woord en betuigde zijn deelneming met het droeve
 overlijden dezer vijf mannen, en in het bijzonder gingen
 zijn gedachten uit naar de nabestrande. Spreker deelde
 ook mede bericht te hebben ontvangen van de D. Wiermacht
 dat deze verhinderd was door bijzondere omstandigheden
 (staking) aanwezig te zijn. Daarna bracht spreker dank
 aan Is. v. d. Haan voor de froostvolle woorden, aan de dragers,
 die op zoo plichtige wijze hun taak hebben volbracht, alsmede aan
 de Politie-Autoriteiten die gezorgd hebben voor afreting-terrein
 en ten laatste aan het publiek voor hun getoonde belangstelling

Hier volgen de namen der vijf Engelsche vliegers van het te
 Hoenderbyen neergestorte vliegtuig:

- "Wichers-Wellington"
1	Sergeant: J. A. Hawkins	N ^o 976-650
2	" G. F. Fletscher	" 620-1303
3	Pilot-Officer E. G. Francis	" 143-572
4	Sergeant J. H. Pratt	" 110-990
5	" R. F. L. Waider	" 1302-665

Goederozen

Ongeveer half Januari 1946 werd door middel van enkele vrienden van der om het leven gekomen Engelse vlieger L. G. Francis een onderzoek ingesteld naar de plaats zijner begrafenis. Na rewenstaand verflag opgeaonden te hebben ontvingen wij op 24 Januari berucht welke brief hier als herinnering volgt:

24 Januari '46
41 Avondale Road
Leuton Bedfordshire
England.

Beste menschen,

Claude bracht me je zeer vriendelijke brief en foto's van de kerk en graf van mijn dierbaren zoon en kameraad te Goederozen.

Ik kan niet uitdrukken hoe zeer dankbaar we allen zijn voor de moeite die je gedaan hebt om ons enig nieuws over onze zoon te kenden.

Verschillende keeren hebben vrienden die in dienst waren en gelegend in Holland geprobeerd naar Goederozen te gaan, maar het was hun niet mogelijk er te komen, dus je kunt begrijpen hoe wij je groote vriendelijkheid op prijs stellen. Mijn hart heeft gehunkerd om meer nieuws te hooren over onze jongens.

Oft doet mij goed te weten, God dankende, dat hij begraven is op zulk een stil en vredig klein kerkhof, we zouden zelf nooit een betere rustplaats gevonden hebben en waar George meer van rouw hebben kunnen houden.

Ik moet je vertellen zijn naam is eerst George, maar we noemen hem altijd bij zijn tweede naam George.

Ik bin ook zeer dankbaar dat hij niet in Duitschland begraven is.

Enige van ons hopen als het mogelijk is naar Holland te komen en zijn graf te bezoeken.

Claude is nog vriendelijk geocent sich weer met jouw in verbinding te stellen.

Hij was naast te zijn George's troepsteider bij de padvindery ook altijd dikke vrienden met hem.

Claude voelt zijn verlies ook erg groot, want Claude en z'n vrouw en George en zijn vrouw brachten nog samen

een van de laatste van George's in leven door: met een picnic
en een wandeltocht in het begin van April. Het was waarschijnlijk
Dondag op Maandag 27/10 April '43 hebben zij hun laatste
vlucht gemaakt.

De minister van Luchtvaart kon nooit de juiste datum
geven maar geoordeeld naar jouw informatie's was het 20 April
en waren zij op den terugweg.

Mogen hun offers niet te vergeefs zijn gebracht.
Ik hoop en bidt dat er nooit meer vollogen zullen komen.

De hartelijke groeten aan ik allen en onze zeer
daankbare dank.

Mrs. Celestine Francis

Chestnut Hill House
Gravenhurst
Beds

Beste menschen.

1 Febr. '46.

Ik heb je zeer vriendelijke brief gelezen die je hebt
geschreven aan mijn zuster, Mrs. Francis en met naam van
de rest van de familie dank ik je zeer hartelijk voor de
bewezen dienst.

Ik zag de foto's en was zeer door ze getroffen.

Het is een groote troost voor zijn ouders dat zulk een ligging
en zulk een welwillendheid werd betoond aan onze jongens.

De gedachte te hebben om gedulden van jullie mbois
steden, fabrieken en kanalen en dijken te bombarderen
voor de zaak van de vrijheid was altijd zeer onaangenaam
voor de geallieerden, en na al deze blinde veroorzaakt
door ons, vinden we nu hulp en al deze aangeboden zorg
aan hen die het hoogste offer brachten.

Wat kan het leven toch verkeerd zijn!

Ik heb 3 neven in deze oorlog verloren, twee enige zoons
en een in een gezin van 3 jongens.

Ik denk wel dat onze familie betaald heeft voor de vrijheid.
Maar wat een ontroering gaf het mij, wanneer ik van de
radio vernam dat onze schepen en mannen jullie stoeve
menschen hielpen bij het dichtten van de bresen, ge-
slagen door onze bommenwerpers, in de dijken van jullie land.
Ik heb het kwam in mijn keel en ik ben zeer bevreesd of

dit nu werkelijk het laatste is van de aarde, en dat het nu is de
geboorte van een goede wil en vriendschap door de heele wereld.

Ik hoop het oprecht. Indien eenige van je goede menschen
naar Engeland komen zal ik zeer blij zijn ze te ontvangen
je zeer respectvolle
Pawbite

Indien je nu goed kondt willen zijn deze vriendschap te
vertalen en vol te brengen aan de dorpsbewoners van Forderoy
waar George is begraven zal ik meer dan dankbaar zijn.

Mrs. Francis en familie dankt al de inwoners van het dorp
Forderoy en al de beste menschen voor de toekomst.
Het is een groote troost geweest voor de familie te weten
dat de beste menschen zoveel moeite hebt gedaan om
roin veldige rustplaats te geven aan onze Jongens die
hun grootste offer gebracht hebben.

Nogmaats mijn hartelijke dank en may God u zegenen.
Pawbite (Com)

3 Juli '46 brachten de moeder en vrouw van den alhier be-
graven liggende vlieger E. F. Francis een bezoek aan zijn graf.
Zeer dankbaar zijnde voor het vele aan het graf van hun
zoon en man gedaan te hebben, gaven zij op draacht op de
begravesplaats een plaat aan te brengen als blijk van waardering.
Nog voor hun vertrek ontvingen zij van hen den volgende brief:

41 Avondale Road,
Lacton

Beds

5th Juni 1947.

Beste Mijntje,

Mijn moeder en ik bedanken u voor uw goedheid ons
gisteren beweren, toen wij het graf van mijn man bezochten.

Het is zeer moeilijk om in woorden dit te drukken,
hoe dankbaar we zijn. We danken al de menschen in
het dorp Forderoy die zulk een grote plaats
hebben gegeven tussen de graven van uw dienaar
op uw Kleine kerkhof.

Wij voelen dat zij rusten tussen vrienden. Hopelijk wij

maar dat er nooit oorlog zal komen, waarvoor wij zulke
dierbare levens verloren om de zaak der vrijheid

Met alle oprechte:
(moeder) Celestine Francis.
(vrouw) Bee Francis

#1, Avondale Road,
Luton,
Beds.

5th. June, 1947.

Dear Myntje,

My mother & I wish to thank you
for your kindness to us yesterday, when
we visited my husband's grave.

It is very difficult to express in
words how grateful we are to you & all the
people in the village of Poederopen, who
have taken such great care of the graves
of our dear ones, in your little churchyard.
We feel that they are resting among friends.

Let us hope that there will never be
any more wars, in which precious lives may
be lost in the cause of freedom.

Yours very sincerely
(mother) Celestine Francis
(wife) Bee Francis.